info@payamdaily.ir

پیام آشنا

نختین روزنامه صبح البرز

شماره ۲۴۱۲
شنبه / ۲۰ آبان / ۱۴۰۲
۲۶ / ربیع الثانی / ۱۴۴۵
11 / November / 2023

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج: بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، نبش کاون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۵۸/۲۳
چاپ: کارگر

غزل ۹۱۹

امروز با حافظ

دلِ مـــن در هـــوایِ روی فـــرّخ
بُوَد آشفته همچون موی فَرّخ
بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست
که برخوردار شد از روی فَرّخ

غزل ۹۲۰

بر وصالش یک نفس گر دسترس باشد مرا
حاصـــل عمـــر عزیز آن یکنفس باشد مرا

ابن یمین

اذان گرج

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۱۲	۰۶:۳۸	۱۱:۵۰	۱۷:۰۱	۱۷:۲۰

برگه

دوست داشتن یک نفر یعنی دیدن او به همان شکلی که خداوند اراده کرده است...

دلستایوفسکی

یادداشت

چالش‌های مهاجران افغان در ایران؛ میزبان بیشتر آسیب می‌بینند یا میهمان؟

اخراج جمعی مهاجران غیرقانونی از پاکستان هر چند این روزها به مهمترین مساله جوامع افغانستانی های خارج ازاین کشور تبدیل شده اما همزمان بسیاری درباره شرایط حضور آنان در ایران سخن می گویند. مهمترین رویدادی که در روزهای اخیر مورد توجه مهاجرین بود افغانستانی قرار گرفته و شمار قابل توجهی از آنان با حساسیت اخبار مربوط به آن را دنبال می کنند، تصمیم دولت اسلام‌آباد برای اخراج اتباع افغانستان از پاکستان است که به شکل غیرقانونی در این کشور به سر می برند. مقامات پاکستانی اعلام کرده بودند بیش از یک میلیون و ۷۰۰ هزار مهاجر غیرقانونی افغانستانی را از اول ماه توامبر (۱۰ آبان) اخراج می کنند. همزمان، «فرنس پرس» به گزارشی به نقل از مسئولان مرزی افغانستان مدعی شده که شمار اتباع این کشور که از ایران بازمی گردند طی ماه گذشته دوبرابر شده است. این در حالی است که برخی اظهارنظرها حاکی از این نگرانی بود که گروههایی از خارجی ها از پاکستان راهی مرزهای ایران شوند. این اخبار و رخدادها در حالی است که مدتهاست مهاجران افغانستانی در ایران به یکی از موضوعات مورد توجه بسیاری از مردم تبدیل شده و مسئولانی چون وزیر کشور و برخی نمایندگان مجلس نیز درباره آن اظهارنظر کرده‌اند. اهمیت مسائل مربوط به حضور مهاجران افغانستانی در ایران سبب شده تا اداره کل پژوهش ایران با میزگرد و گزارش‌های متعدد در این باره، دیدگاه کارشناسان و فعالان مدنی مرتبط با مهاجران افغانستانی را جویا شود. در این گزارش هز فصلی «۳ضرورت علمی پژوهشکده فرهنگ‌پژوهی دانشگاه علامه طباطبایی و «صبا قدیمی» پژوهشگر اجتماعی موسسه «دیدار» فعال در زمینه مسائل مهاجران به پرسش‌های پژوهشگر ایرنا پاسخ داده‌اند که شرح این گفت‌وگوها را در ادامه می‌خوانیم:

رسانه‌ها و امواج ورود افغانستانی‌ها به ایران

«در روزهای گذشته نگاه بسیاری از رسانه‌ها و مردم به موضوع حضور مهاجران افغانستانی در شهرهای ایران دوخته شده است. آیا این حضور واقعا تشدید شده یا تصویری است که رسانه‌ها ارائه می‌دهند؟» در پاسخ به این پرسش فضایی می‌گویند: همیشه بین واقعیت موجود و تصویری که رسانه‌ها منعکس می‌کنند، فاصله وجود دارد. گاهی رسانه‌هایی که مطمئن‌تر هستند، فاصله بین واقعیت و تصویر ارائه شده را کمتر بازنمایی می‌کنند اما گاهی هم رسانه‌های دیگر که کارشان پربیاگاندا است، فاصله بین واقعیت و تصویر را بیشتر ارائه می‌کنند. رسانه‌ها طبیعتا وقتی فرارا است درقالب یک خبر کوتاه چیزی را منعکس کنند، بخش‌هایی از آن را برجسته می‌کنند و بنابراین همه زوایا پوشش داده نمی‌شود و کاملا یک‌سان و منطبق با واقعیت نیست.

آسیب‌های حضور مهاجران در جامعه میزبان

«اینکه این حساسیت‌های جدید، توسعه‌یابی تولد تاثیری بر جامعه افغانستانی‌های حاضر در ایران داشته باشد؟» به گفته قدیمی، قطعا این بازنمایی‌ها و حساسیت‌ها روی زندگی مردم افغانستان که در ایران زندگی می‌کنند، تاثیر می‌گذارد. ما کسانی را داریم که حدود ۴۰ سال است در ایران زندگی می‌کنند و این افراد در ایران به دنیا آمده، زندگی و تحصیل کرده‌اند اما همچنان به عنوان مهاجر افغان شناخته می‌شوند. در واقع این بازنمایی‌ها زندگی همه مهاجران را تحت تاثیر قرار می‌دهد. فضایی در پایخ می‌گوید: در فیلس جامعه میزبان و مهمان، صد درصد جامعه مهمان آسیب‌پذیرتر است زیرا اقلیت به حساب می‌آید. از این رو، آنها زندگی می‌کنند که بیشتر احساس ناامنی دارند. آگاهی‌هایشان پایین‌تر است و بسیاری از موارد دیگر. در این فضا وقتی شرایطی ایجاد می‌شود که زیر سوال قرار بگیرند و آسیب بیشتری ببینند این به آن معناست که جامعه میزبان دور از آسیب خواهد بود زیرا میزبان هم آسیب‌های خاص خود را خواهند دید.

تبعات ورود مهاجران افغانستانی به ایران

مهمترین پرسش درباره مساله حضور مهاجران افغانستانی در ایران مربوط به تبعات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی این پدیده است که فضلی درباره آن اظهار می‌دارد: حضور مهاجران افغان می‌تواند هم اثرات مثبت و هم اثرات منفی داشته باشد. اینکه این اثرات به کدام جهت هدایت شود بستگی به نقش سیاستگذاران به واسطه قانون‌گذاری درست و اجرای برنامه‌های کلان دارد. مساله دیگر هم‌زیستی است. اینکه ما مهاجر را به عنوان یک پدیده میرقبی ببینیم یا سبب می‌شود از مهاجر استفاده‌ابزاری کنیم و همین نگاه ما را از همزیستی و همدلی با فرد مهاجر دور می‌کند. ما باید این طور نگاه کنیم که با جمعیتی که با آنها زندگی می‌کنیم چطور می‌توانیم تعامل کنیم و چه منافع مشترکی ایجاد کنیم تا کیفیت زیستمان را بالا ببرد. صرفا داشتن نگاه یک جانبه به مهاجران به مثابه انسانی بی‌جان، کاری غیراخلاقی و ناشی است.

مهم‌ترین دلیلی که افغانستانی‌ها به سمت ایران می‌کشاند

«مهمترین دلایل کوچ به سمت ایران در موج جدید ورود آوارگان افغانستانی چیست؟» فضلی در این باره توضیح می‌دهد: افغانستانی‌ها از سال ۱۹۷۹ درگیر جنگ هستند و تاریخ افغانستان تاریخی پر از جنگ‌های متعدد است از منازعه بادفرن بزرگ مانند بریتانیا و شوروی تا کشورهای همسایه و جنگ‌های داخلی. به نظر من پررنگ‌ترین صورت مهاجرت که افغان‌ها تجربه کرده‌اند، جنگ داخلی بوده است زیرا مانع از استمرار و توسعه شده است. اما به طور مشخص بعد از ظهور طالبان دوم به عنوان یک دولت و سقوط دولت ترف غنی، ما با وضعیت پیچیده‌ای روبه‌رو شدیم. حضور بسیاری از مهاجران پشت مرزهای ما و پاکستان و آن ترازدی فروگاه کابل به نظر من باید جزو کوتاه‌ترین صحنه‌های قرن ۲۱ ثبت شود. وضعیت ظهور طالبان همچنان ادامه پیدا کرد و در رابطه با برخی از گروه‌ها مانند هزارها شیعیان و زنان، دست به اقدامات عجیبی زد. عضویت علمی پژوهشکده فرهنگ‌پژوهی ادامه می‌دهد: طبیعی است که طبیعتا برای جامعه افغانستان ناراضی باشند و نتوانند در کشور خود وضعیت را تحمل کنند. در کنار همه این مسائل باید این راهم در نظر گرفت که مسایل اقتصادی هم در مهاجرت افغان‌ها اثر داشته است. اگر تا پیش از ورود طالبان، وضعیت معیشت و اقتصاد افغانستان با کمک‌های بین‌المللی رشق وفتق می‌شد، حضور طالبان سبب شد این کمک‌ها نتواند ادامه پیدا کند. همچنین افغانستان کشوری جنگ زده است و در دوهه‌ایی حضور آمریکا و بعد ورود طالبان سبب شد امنیت مردم افغانستان به خطر بیافتد و در چنین شرایطی طبیعی است که شهروندان بخواهند آنجا را ترک کنند.

ورود افغانستانی‌ها به ایران پشت پرده‌ای دارد؟

«آیا قرائنی وجود دارد که افغان‌ها به ایران را می‌توان در قالب برنامه‌ای که به طور هدفمند، آبشخور خارجی دارد تعبیر کرد؟» فضلی چنین پاسخ می‌دهد: هر چند ممکن است خود طالبان عامل اصلی مهاجرت باشد اما نمی‌توان گفت مهاجرت قفان‌ها یک فعالیت برنامه‌ریزی شده از سوی طالبان باشد معمولا مهاجرت در همه جای دنیا وجود دارد و این طبیعی است که یک دولت بخواهد برای مهاجرت مردمش برنامه‌ریزی کند. قدیمی هم با مقایسه روند مهاجرت ایرانیان به کشورهای غربی با وضعیت مهاجرتی که به ایران می‌آیند می‌گوید این روندها برنامه‌ریزی و هدایت شده نیست؛ بلکه مساله این است که اقتصاد و امنیت ما در شرایط بهتری است و مهاجر افغانی هم برای رسیدن به شرایط و رفاه بهتر جا به جا می‌شود.

چه باید کرد؟

فضلی در پایان گفت‌وگو بیان می‌دارد: ما باید بتوانیم روابط و تعامل‌مان را بر اساس همدلی با مهاجران افغانستانی بنا کنیم. مهاجران افغانستانی، مهاجران موقتی در ایران نیستند. مهاجرانی هستند که با تاریخ و فرهنگ مشترک دارند. بنابراین آنچه که باید به دنبالش باشیم، چیزی بیش از مرزگذاری همدلی و پیوند است. آن چه از نظر من بیش از همه اشکال دارد و با فضای اجتماعی و فرهنگی جامعه ما فاصله دارد، مساله قانون‌گذاری و نهادسازی ما است. معمولا در کشورهای پیشرفته، قانون‌گذاران و نهادها سعی می‌کنند طی برنامه‌هایی مردم را به سمت دیگری بپذیری، همدلی، همکاری و مبارزه با تبعیض بپویی، نژادی و زبانی سوق دهند. اما متاسفانه من فکر می‌کنم عمدتا من مساله ضعف و نواقص قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری‌های ما است که باید در مورد آنها اصلاحاتی انجام شود.

گزارش روز

بیانیه‌نویسی را از سازمان ملل یاد بگیرید!

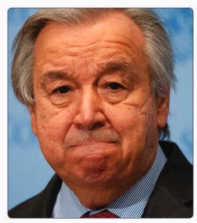

در حالی که چند روز از فاجعه و مصیبت کشتار جمعی کودکان و زنان فلسطینی در اردوگاه جبالیا می‌گذرد، آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل متحد هنوز قدامی در راستای محکومیت همه‌جانبه این اقدام وحشیانه صهیونیست‌ها صورت نداده است. از سوی دیگر، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل در بیانیه‌ای مدعی شده است بمباران اردوگاه آوارگان فلسطینی در جبالیا در نوار غزه می‌تواند(!) جنایت جنگی باشد. این نهاد در مطلبی در شبکه ایکس نوشت: «با توجه به شمار بالای تلفات غیرنظامیان و مقیاس ویرانی در حملات هوایی اسرائیل به اردوگاه آوارگان جبالیا، بطور جدی نگرانیم. این حملات نامتناسب هستند و می‌تواند جنایت جنگی محسوب شود».

به گزارش پیام آشنا به نقل از وطن امروز، در توصیف و تحلیل موضع‌گیری دبیرکل سازمان ملل متحد و کمیته حقوق بشر این سازمان، ۲ نکته اساسی را باید مدنظر قرار داد: نخست اینکه در زمان وقوع جنایت بمباران بیمارستان المعمدانی نوار غزه، مقامات ارشد سازمان ملل متحد با بیان این ادعا که باید تحقیقات لازم درباره این جنایت صورت گیرد، از موضع‌گیری به ضرر رژیم اشغالگر قدس اجتناب کردند تا ماجرا مشمول زمان و ابهام شود. حتی برخی محافل ظاهرا حقوقی و رسمی در سازمان ملل متحد، دروغ‌پردازی چند ساله صهیونیست آمریکایی و اروپایی درباره صلیب احتشاء موشک جهاد اسلامی به بیمارستان را به صورت عامدانه به مبنای قضاوت و ارزیابی خود از قربانی شدن ۱۰۰۰ کودک و زن بیگناه در المعمدانی مبدل ساختند. پس از آنکه دروغ‌پردازی رسانه‌های غربی در این باره محرزشد، مقامات سازمان ملل متحد ترجیح دادند کماکان گارد بسته خود را در برابر نهادهای مستقل حقوق بشری که خواستار ورود دیبرکل و کمیته حقوق بشر در صحنه اعلام جرم و مجازات صهیونیست‌ها بودند، حفظ کنند. اکنون صهیونیست‌ها صراحتا اعلام کرده‌اند اردوگاه جبالیا، بزرگترین محل اسکان ساکنان غزه را هدف قرار داده و آن را ویران ساخته‌اند. حتی مقامات ارشد رژیم اشغالگر قدس ابایی از اذعان به تلفات بالای انسانی در جبالیا از جمله شهادت مظلومانه بسیاری از کودکان ندارند. با این حال نه خبری از بیانیه‌های آتشین آنتونیو گوترش است و نه خبری از تشکیل جلسات فوری در شورای امنیت یا حداقل کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد! البته جنایات بی‌حد و حصر صهیونیست‌ها و آمریکا علیه فلسطینیان و جوامع بشری در سایه وجود چنین سازمان مللی رخ داده و تعجبی از این ماجرا وجود ندارد.

گوترش و همراهانش به گونه‌ای با کشتار اعالی غزه مواجه می‌شوند که گویا مشغول تماشای یک فیلم ترازیک و غمبار هستند و لسا خیری از یک واقعیت هولناک و تکان‌دهنده در گوشه‌ای از جهان نیست!

نکته دوم، مربوط به ماهیت و شکل بیانیه‌ای بازمی‌گردد که کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد در قبال کشتار جمعی فلسطینیان در اردوگاه جبالیا منتشر کرده است. این بیانیه با لحنی بسیار نرم، این حادثه را به صورت بالقوه (و نه بالفعل) مصداق جنایت جنگی معرفی کرده و صرفا نگرانی مقامات ارشد سازمان ملل متحد درباره عدم تناسب اقدامات جنایتکارانه صهیونیست‌ها باز جاری در غزه به گونه‌ای کلی و نه مصداقی در آن ابراز شده است. همگان به یاد دارند در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ میلادی، زمانی که شاهد وقوع ۲ عملیات تروریستی داعش در خاک اروپا بودیم، مقامات سازمان ملل متحد با تشکیل جلسات ویژه و فوری در شورای امنیت، این حوادث را محکوم و حتی به احترام قربانیان فرانسوی و بلژیکی حملات داعش در خاک اروپا یک دقیقه سکوت کردند. این در حالی بود که تعداد قربانیان آن حوادث به مراتب کمتر از نسل‌کشی تاکنون ۱۰ هزار نفره صهیونیست‌ها در نوار غزه بود و البته کسی هم در کلیت تعلق خاطر داعش و گروههای تروریستی - تکفیری به دستگاههای امنیتی آمریکا و اروپا تردیدی نداشت! اکنون دبیرکل سازمان ملل متحد با وقاحت تمام نظارگر حرکت ماشین نسل‌کشی صهیونیست‌ها در غزه است و بنا بر توصیه پشت پردهای که مقامات کاخ سفید و اتحادیه اروپایی به وی کرده‌اند کمترین گامی در دفاع از حقوق حداقلی و انسانی فلسطینیان بر نمی‌دارد. کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد نیز در چنین مقطع حساس و سرنوشت‌ساز روبه‌رو کلی‌گویی و تنظیم بیانیه‌های بی‌ثمر آرزوه تابلکه بتواند به اصلی‌ترین مسؤولیت غیرانعامی خود، یعنی خرید زمان به سود جنایان صهیونیست عمل کند. گوترش و مقامات ارشد سازمان ملل متحد اطمینان داشته باشند شراکت آنها با رژیم تروریست صهیونیستی در کودک‌کشی فلسطینیان هرگز از ذهن افکار عمومی دنیا و صفحات تاریخ روابط بین‌الملل پاک نخواهد شد.

اشاره

حلقه قانون برای ساماندهی حاشیه‌نشینی

حاشیه‌نشینی، ساخت و ساز غیرمجاز و مناطق آسیب‌زا همواره به عنوان چالش‌های اجتماعی در سطح کشور مطرح بوده، موضوعی که ساماندهی آن در بندهای قانون توسعه هفتم مورد توجه قرار گرفته است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا، بر اساس آخرین آمار منتشر شده در زمینه بررسی وضع موجود محدوده ها و محلات هدف مطالعه بازآفرینی کشور، ۵۴۳ شهر درگیر بافت های ناکارآمد، حاشیه‌نشینی و سکونتگاه‌های غیررسمی هستند که مجموع مساحت این مناطق به ۱۴۱ هزار هکتار با جمعیت ۱۹ میلیون نفر می‌رسد.

از این میان ۵۵ هزار و ۱۰۴ هکتار به عنوان بافت ناکارآمد میلی در یک هزار محله، ۲۴ هزار و ۱۴۱ هکتار بافت تاریخی در ۶۰۰ محله و ۶۱ هزار و ۴۵۷ هکتار به عنوان سکونتگاه غیر رسمی در یک هزار و ۱۰۰ محله تقسیم‌بندی شده‌اند. جمعیت ساکن در بافت فرسوده و تاریخی کشور به ۹ میلیون نفر می‌رسد و حالی که ۱۰ میلیون نفر در سکونتگاه‌های غیررسمی کشور زندگی می‌کنند.

بر اساس تعریف منتشر شده در پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی "سکونتگاه‌های غیررسمی به مناطقی گفته می‌شود که مهاجران روستایی و محرومان جامعه شهری را در خود جای داده یا خارج از برنامه‌ریزی رسمی و قانونی توسعه شهری، عمدتاً بدون مجوز در درون یا خارج از محدوده قانونی شهرها به‌وجود آمده است. فقدان سند مالکیت رسمی و میزان زیرساخت‌های شهری از شاخص‌های این سکونتگاه‌هاست. شرایط موجود و حاکم بر این گونه نواحی در بروز ناهنجاری‌های اجتماعی بسیار مساعد است. زمینه‌سازی جهت ارائه خدمات پایه و زیربنایی، بهسازی و تامین زیرساخت‌ها به منظور کاهش فاصله کالبدی از پیکره اصلی شهر و خدمات‌رسانی فراگیر و رفع تبعیض به ویژه برای گروه‌های کم درآمد آسیب پذیر از مهمترین اهداف طرح توانمندسازی در سکونتگاه‌های غیررسمی محسوب می‌شود.

حاشیه‌نشینی و تقسیم کار ملی

در سند طرح تقسیم کار ملی برای کنترل و کاهش آسیب های اجتماعی که در سال ۱۳۹۵ به تصویب شورای اجتماعی کشور رسید، نخستین آسیب اعلام و تقسیم کار شده پیرامون آن مربوط به حاشیه نشینی و بافت فرسوده است. در این سند که به تعیین مسئولیت برای دستگاه‌های مختلف پرداخته، شاخص‌های اصلی و اهداف کمی بازآفرینی توانمندسازی و بهسازی ۲ هزار و ۷۰۰ محله در طی ۲ برنامه ۵ ساله در قالب برنامه ششم و هفتم توسعه اجتماعی و اقتصادی کشور، ارتقا شاخص‌های دسترسی به خدمات شهری، آموزشی و خدمات بهداشتی و درمانی در این مناطق به سطح متوسط کشوری، ارتقا شاخص احساس امنیت اجتماعی و امنیت عمومی در این مناطق، فعال‌سازی نهادهای تسهیلگر برای صاحبان آنها، ایجاد بانک اطلاعاتی از ساکنین مناطق حاشیه نشین، ریشه‌یابی مهاجرت، فراهم کردن زمینه‌های لازم جهت بازگرداندن حاشیه نشینان به محل سکونت اصلی خود، بهسازی روستا-شهرها و ارتقای کیفیت زندگی در این مناطق تعیین شده است.

بر اساس همین سند اولویت اقدام در شهرستان های مشهد، تهران، کرج، زهدان، کرمانشاه، اهواز، چابهار، ارومیه و سنندج تعیین شده است.

بررسی و مقایسه حاشیه نشینی در کشور و استان تهران

در حالی که مساحت سکونتگاه های غیر رسمی در کشور به ۴۱ هزار و ۶۵۷ هکتار می رسد، این رقم فقط در استان تهران هشت هزار و ۷۷۲ هکتار معادل ۱۴.۳۳ درصد و در شهر تهران پنج هزار و ۵۵۳ هکتار معادل ۹ درصد رقم مربوط به کل کشور است. مساحت بافت فرسوده کشور شامل بافت تاریخی و بافت ناکارآمد میلی به ۷۹ هزار و ۲۴۵ هکتار می رسد در حالی که این رقم در استان تهران ۶ هزار و ۱۱۱ هکتار و در شهر تهران سه هزار و ۲۶۸ هکتار است. استان تهران به تنهایی نزدیک به ۲۰ درصد از جمعیت کشور را در خود جای داده است. بررسی وضعیت بافت فرسوده و ناکارآمد در کنار سکونتگاه های غیر رسمی آن می تواند میانگینی از وضعیت این مناطق را در سطح کشور به نمایش بگذارد.

ساماندهی سکونتگاه‌های غیررسمی در برنامه هفتم توسعه

شاید اهمیت همین مساله و گسترش روزافزون سکونتگاه های غیر رسمی بود که منجر شد تا این مساله روز یکشنبه ۳۰ مهر در دستور کار مجلس که در حال بررسی جزئیات سند توسعه هفتم کشور است، قرار گیرد و سرفصل های قانونی برای حمایت از ساماندهی این مناطق به تصویب برسد. بر همین اساس نمایندگان مجلس در جریان بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه سازو کار شناسایی و ساماندهی نقاط آسیب‌خیز و بحران‌زای اجتماعی بافت‌های شهری، حاشیه شهرها و سکونتگاه‌های غیر رسمی را تعیین کردند. بر اساس بند (ح) که به تصویب نمایندگان رسید، در راستای شناسایی و ساماندهی نقاط آسیب خیز و بحران زای اجتماعی در بافت‌های شهری، حاشیه شهرها و سکونتگاه‌های غیررسمی اقدامات ذیل با محوریت سازمان امور اجتماعی و استفاده حداکثری از ظرفیت گروه‌های جهادی، حلقه‌های میانی و ساکنان از طریق ایجاد نهادهای پیشرفت و توسعه محلی در این مناطق صورت می‌گیرد:

۱- شناسایی مولفه‌های کالبدی، جمعیت شناختی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ساکنان این مناطق و ثبت اطلاعات مربوطه در سامانه مدیریت آسیب‌های اجتماعی تا پایان سال دوم اجرای برنامه

۲- کاهش عوامل طرد و محرومیت اجتماعی، توانمندسازی اقشار و گروههای آسیب دیده اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی ساکنان در این مناطق

۳- تقویت همبستگی، مشارکت و احساس تعلق ساکنان از طریق تعیین و اجرای برنامه‌های فرهنگی-اجتماعی جمعی

تبصره- در راستای مردمی سازی و استفاده بهینه از امکانات دولت و نقش آفرینی مردم در حل بحران‌ها، آسیب‌ها و چالش‌های محلات بحرانی و درمعرض آسیب، آیین‌نامه نحوه مداخله یکپارچه دستگاه‌های اجرائی، موسسه‌ونهادهای عمومی غیرنفتی، سازمان بهزیستی کشور در محلات و حاشیه شهرها با استفاده از ظرفیت حلقه‌های میانی توسط وزارت کشور و با همکاری فرارگاه قرب بقیه‌الله تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

بر اساس بند ط) نیز جلوگیری از توسعه حاشیه نشینی با رویکرد تقویت کیفیت زندگی ساکنین کانون‌های مهاجرفرست (مهاجرت معکوس) از طریق توزیع یکپارچه و مناسب منابع و امکانات متناسب با شاخص محرومیت توسط سازمان و باهمکاری وزارت کشور، شهرداری‌ها، قوه قضائیه، وزارت راه و شهرسازی و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، بنیاد مستضعفان، ستاد اجرایی فرمان امام (ره) و بسیج سازندگی در چهارچوب اسناد و مقررات مربوط و مصوبات شورای عالی آمایش سرزمین.

نگاه برنامه ششم توسعه به سکونتگاه‌های غیررسمی

موضوع سکونتگاه‌های غیررسمی و ساماندهی آن در بند الف ماده ۵۹ قانون برنامه ششم توسعه نیز مورد توجه قرار گرفته و مسئولیت نهادهای متولی در آن تعیین شده بود که بر اساس آن وزارتخانه های راه و شهرسازی و کشور و شهرداری ها مکلفند در طول برنامه نسبت به احیاء، بهسازی، نوسازی، مقاوم سازی و بازآفرینی سالانه حداقل ۲۷۰ محله درقالب مطالعات مصوب ستاد ملی بازآفرینی شهری پایدار بر حسب گونه های مختلف (شامل ناکارآمد- تاریخی- سکونتگاه های غیررسمی و حاشیه ای) و ارتقای دسترسی به خدمات و بهبود زیرساخت ها با رویکرد محله محور در چهارچوب قوانین و مقررات ذی ربط اقدام کنند. تسهیلات و اعتبارات مورد نیاز سهم دولت همه ساله با پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و هماهنگی شهرداری ها به تصویب ستاد ملی بازآفرینی شهری پایدار می رسد و درقالب بودجه سنواتی پیش بینی می شود و در اختیار دستگاههای اجرائی ذی ربط و شهرداری ها قرار می گیرد.

برنامه عملیاتی در ۲ بخش نوسازی مسکن و تامین خدمات و زیرساخت، در سه ماهه اول اجرای قانون برنامه توسط وزارتخانه‌های راه و شهرسازی و کشور، سازمان، شورای عالی استان ها و همه دستگاه های عضو ستاد ملی بازآفرینی شهری پایدار در سطح مدیریت ملی، استانی و شهری تهیه و تعهد و التزام به اجرای برنامه‌های بازآفرینی شهری خواهند داشت.

اکنون در روزهای پایانی از عمر سند توسعه ششم کشور قرار داریم و می توان با نگاهی اجمالی به آخرین وضعیت اقدامات صورت گرفته برای ساماندهی مناطق فرسوده، ناکارآمد و حاشیه‌نشینی به میزان اجرای مفاد این سند دست یافت.

اهدای خون، اهدای زندگی

رسانه چه خبر

حجم ورودی پرونده‌های حقوقی با شعب همخوانی ندارد

مهر: رئیس کل دادگاه‌های عمومی و انقلاب تهران گفت: حجم ورودی پرونده‌های حقوقی با تعداد شعب موجود تناسبی ندارد. ربیع‌اله قربلی، در نشست ارزیابی عملکرد شعب حقوقی و کیفری مجتمع‌های قضائی شهر تهران با مدنه بیش از ۵۰۰ فقره پرونده در سال ۱۴۰۱ و هفت ماهه ۱۴۰۲، با بیان اینکه حجم ورودی پرونده‌های حقوقی با تعداد شعب موجود تناسبی ندارد، افزود: از جمله راهکارهای موجود، برای ساماندهی پرونده‌های معوق، اختصاص دوقاضی در هر مجتمع قضائی برای تعیین تکلیف این نوع از پرونده‌ها است. در ادامه، محمد شفیعی معاون قضائی رئیس کل و سرپرست معاونت فناوری اطلاعات و برنامه ریزی دادگستری کل استان تهران، با بیان اینکه ملاک بررسی عملکرد صرفا کوچه به کوچه نیست، گفت: قطعا در فرایند بررسی عملکردها و ارزیابی‌ها به کیفیت رسیدگی‌های قضائی نیز توجه خواهد شد و آنچه که دارای اهمیت است، ایجاد توازن میان کمیت و کیفیت است. وی از شناسه‌دار شدن شعب قضائی دارای موجودی نامتعارف خبر داد.

با این ترفند باهوش به نظر می‌رسید

سایکولوژی: نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که می‌توانیم از چشم و صدای خود برای نشان دادن ضریب هوشی بالاتر استفاده کنیم. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که حفظ تماس چشمی هنگام صحبت کردن یکی از سادەترین راهها برای باهوش‌تر به نظر رسیدن است البته راههای رایج دیگر برای باهوش‌تر به نظر رسیدن شامل صحبت کردن به صورت دلنشین، واضح و سریع است این نتایج حاصل از تحقیقی است که در آن افراد سعی می‌کردند، هوشمندانه در مورد یک موضوع اختصاصی صحبت کنند و این دادهها با اطلاعات افرادی مقایسه شد که هیچ دستورالعملی در مورد نحوه عمل به آنان داده نشد. تحقیق هوش ظاهری افراد از طریق ویدیو ارزیابی کردند. حفظ تماس چشمی در حین صحبت کردن به‌عنوان باهوش‌ترین ظاهر رتبه‌بندی شد در واقع، آزمایش‌های هوش نشان داد، فردی که تماس چشمی داشتند در واقع باهوش‌تر بودند. دوشنده دیگر از ضریب هوشی بالا حفظ تماس چشمی در حین گوش دادن و راست ایستادن بود. با این حال، هیچ یک از اینها با هوش اندازه‌گیری شده افراد مرتبط نبود اما می‌توان از آنها برای باهوش به نظر رسیدن استفاده کرد زیرا تصور درستی ایجاد می‌کنند. راههای دیگر برای باهوش‌تر به نظر رسیدن صحبت کردن برای مدت طولانی، داشتن بیانی مطمئن از خود و پافشگو بودن بود. اگرچه مردم از این روش‌ها خود به خود استفاده نمی‌کردند، محققان دریافتند که نگاه کردن در حین صحبت کردن، رفتاری کلیدی بود و به‌طور قابل توجهی با ضریب هوشی همبستگی داشت و با موفقیت توسط افراد مدیریت تاثیر، دستکاری شد و به رتبه‌بندی هوش دریک بالاتر کمک کرد. در کنار تماس چشمی بیشتر، راهای دیگری برای باهوش‌تر به نظر رسیدن در این مطالعه فهرست شد که سبک گفتار دلنشین، ارتباط واضح با قابل درک، سرعت گفتار سریعتر بودند که همگی با رتبه‌بندی هوش و درک بالاتر مرتبط هستند. نتایج این تحقیق در نشریه **Personality and Social Psychology Bulletin** منتشر شده است.

افسردگی می تواند برای افراد دیابتی خطرناک باشد

مدیسن نت: محققان می گویند بسیاری از افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ با افسردگی نیز دست و پنجه نرم می کنند و این ترکیب می تواند منجر به مرگ زودرس شود. «جاگدیش کوچندلی»، یکی از نویسندگان این مطالعه از دانشگاه ایالتی نیومکزیکو، گفت: «متأسفانه بخش زیادی از افراد مبتلا به دیابت با افسردگی، اضطراب یا مشکلات روان دست و پنجه نرم می کنند». برای بررسی این ارتباط، محققان از داده‌های مربوط به حدود ۱۵۰۰۰ نفر از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ از نظرسنجی ملی سلامت و تغذیه استفاده کردند. سپس تیم تحقیق داده‌ها را با سوابق مرگ از مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌های ایالات متحده مقایسه کرد. محققان دریافتند که بیش از ۱۰ درصد از بزرگسالان آمریکایی از افسردگی یا دیابت رنج می‌برند. به طور کلی، داده‌هایشان داد شرکت کنندگان مبتلا به دیابت ۱.۷ برابر بیشتر از افراد بدون دیابت در معرض مرگ زودرس بودند. خطر مرگ برای شرکت کنندگان مبتلا همزمان به دیابت و افسردگی در مقایسه با افراد بدون دیابت یا افسردگی بیش از چهار برابر بود. کوچندلی گفت: «دیابت به تنهایی یک بیماری ناتوان کننده است و بروز همزمان افسردگی آن را بدتر می کند». نویسندگان مطالعه عنوان کردند که بسیاری از مکانیسم‌های جمعیت شناختی، روانی و بیولوژیکی می‌توانند عامل بروز همزمان افسردگی و دیابت باشند. برخی ویژگی‌ها در افرادی که در معرض خطر ابتلا به افسردگی و دیابت هستند شایع است. این موارد شامل درآمد و تحصیلات پایین، وضعیت قابلیت نژادی/قومی، سبک زندگی نامناسب و ابتلا به سایر بیماری‌های مزمن هستند. محققان خاطرنشان کردند که بیش از ۵۰ درصد از بیماران دیابتی دارای مشکلات سلامت روانی از مراقبت‌های بهداشتی روانی کافی برخوردار نیستند. این مطالعه توصیه می‌کند که پزشکان درمان مسائل مربوط به سلامت روان را در مراقبت‌های اولیه و تخصصی دیابت ادغام کنند.